

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh Lima

Swara Kenabian taun 1776, 1789, lan 1798: Pambuka tumuju marang Panyegelané 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-14

Sajarah taun 1776, 1789, lan 1798 nggambarake sajarah panyegelan wong satus patang puluh papat ewu. Ing saben tanggal iku, kéwan bumi ngandika. Telung pathokan sing dilambangaké déning telung wektu nalika kéwan bumi ngandika iku lumaku sajarah karo telung swarané Kristus ing 11 September 2001, Juli 2023, lan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka.

Aku ana ing Roh ing dina Gusti, lan krungu ing wingkingku swara gedhé, kaya swaraning kalasangka. Wahyu 1:10.

Saben saka telung tenger swara mau nandhani “kumandhang” kang saya ngrembaka saka bilai katelu, kang uga minangka slompret pepeling kapitu, lan slompret iku swara.

Sesambata kanthi sora banter, aja nganti nyimpen swara, unjalna swaramu kaya kalasangka, lan tuduhna marang umatingSun kaluputane, lan marang brayat Yakub dosa-dosane. Yesaya 58:1.

Swara marang sungu Protestan ing tanggal 11 September 2001 iku yaiku swarané para juru jaga kang nimbali Adventisme Laodikea supaya bali menyang dalan-dalan kuna miturut Yeremia, nanging pasamuwan para panyenyamah padha ora gelem lumaku ana ing kono.

Mangkéné pangandikané Pangéran: Ngadega ana ing dalan-dalan, lan delengen, lan takonana bab margi-margi kuna, ana ing ngendi dalan kang becik, banjur lumakua ana ing kono, temah kowé bakal padha nemu katentreman tumrap nyawanira. Nanging wong-wong mau padha mangsuli: Aku ora gelem lumaku ana ing kono. Uga Aku wis ngangkat para juru-jaga kanggo kowé, pangandikané: Gatekna swaraning slompret. Nanging wong-wong mau padha mangsuli: Aku ora gelem nggatekake. Yeremia 6:16, 17.

Swara wulan Juli, 2023, iku minangka wunguné manèh paladosan Future for America, kang wis meneng wiwit kuciwane kang kapisan ing tanggal 18 Juli 2020. Kaya dene pangumumané Yohanes bab Sang Mesias kang enggal rawuh, lan pangumumané Justinianus bab antikristus kang enggal rawuh, Future for America ngenali manawa mangsané ngarep Amerika wis arep diowahi salawas-lawasé ing angger-angger dina Minggu kang enggal rawuh, lan ing swarané kalasangka kapitu ing waymark mau. Swarané wong siji kang sesambat ana ing ara-ara samun iku ya swarané Juli, 2023.

Swara kapindho saka Wahyu pasal wolulus kababar nalika undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka dileksanakake, yaiku nalika kewan bumi ngucap kaya naga. Ing titik iku “kuldi” kapethuk kaping telu, lan sawisé iku “kuldi” bakal ngandika. Kuldi iku kapethuk

ora suwé sawisé 11 September 2001, sawisé 7 Oktober 2023, lan banjur bakal kapethuk manèh nalika undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka, ing kono dheweke ngandika. Ing paseksèné Balaam, kuldi iku dialihaké saka dalan déning sawijining malaékat, lan malaékat iku makili papat malaékat sing dipréntah supaya nyekel papat angin Islam, nanging nalika undhang-undhang Minggu, kuldiné Islam ngandika kanthi swara slomprèt kapitu, kang uga dadi bilai katelu.

Ana ing kono wahyu ngenani Islam, kang wus ngentèni wiwit 18 Juli 2020, ngandika, awit ing wektu kuwi wahyu iku ora bakal ngentèni manèh. Ana akèh swara sajroning mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu, lan mangsa iku ndhisiki paukuman eksekutifing Allah kang diwiwiti nalika angger-angger Minggu kang enggal bakal teka. Paukuman eksekutifing Allah digambarake déning pitung malaékat, mawa pitung bokor. Mangsa iku diwiwiti kanthi kawutahaning Roh Suci, lan iku nggambarake sawijining pengulangan Pentakosta, nalika Roh Suci kawutahake lan ilat-ilat geni dados paseksi tumrap kedadeyan mau. Kawutahan ing titik wektu iku ora diukur manèh, awit Roh Suci nalika iku kawutahake tanpa ukuran.

“Malaékat kang manunggal ing pangwartan kabar malaékat katelu iku bakal madhangi saindenging bumi kanthi kamulyané. Ing kéné wis dinubuataké sawijining pakaryan kang jembaré nyakup jagad kabèh lan daya kakuwatané ora lumrah. Gerakan advent taun 1840–44 iku minangka pratandha kamulyan saka panguwasané Gusti Allah; kabar malaékat kapisan wis digawa menyang saben papan misi ing donya, lan ing sawatara nagara ana kawigatèn agama kang paling gedhé sing tau kasumurupan ing nagara endi waé wiwit Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabèh iku bakal kaluwihan déning gerakan kang gagah prakosa ing sangisoré pepéling pungkasan saka malaékat katelu.”

“Pakaryan punika badhé kados pakaryan ing Dinten Pentakosta. Kadosdene ‘udan wiwitan’ kaparingaken, ing pambludaking Roh Suci nalika pambukaning Injil, supados njalari wiji ingkang aji tumuwuh medal, mekaten ugi ‘udan pungkasan’ badhé kaparingaken ing panutupipun supados damel asaké panèn.” *The Great Controversy*, 611.

Ing tanggal 11 September 2001, panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu wiwit kalakon, lan Roh Suci kasurakaké kanthi ukuran tartamtu. Pangukuran tumrap kasurakan mau kagambarake ana ing sajarah Pentakosta, diwiwiti saka wunguné Kristus, nalika sawijining malaékat ngandika mangkéné, “Putraning Allah, metua, Sang Rama nimbali kowé,” kaya déné Gusti Yésus nimbali Lazarus metu saka kubur kanthi tembung, “Lazarus, metua.” Ing taun 2023, Kristus nimbali balung-balung garing sing mati saka saksi loro mau supaya “metua”.

Sawisé wunguné Kristus, Panjenengané dhisik munggah marang Rama-Né, banjur Panjenengané mudhun kaya Panjenengané nindakaké ing tanggal 11 September 2001. Banjur Panjenengané saya mencerahi para murid-Né, kaya sing digambaraké lumantar pinanggih karo Maria, para murid sing dipanggih lan diwulang ing dalan menyang Emaus, lan sawisé kuwi ngatingal marang para murid liyané. Sajroning patang puluh dina Panjenengané

mulang para murid sadurungé minggah pungkasané, banjur sawisé sepuluh dina manèh, kabèh padha saiyeg lan ana ing sak panggonan, lan Roh Suci kaparingaké tanpa ukuran.

“Nalika Gusti Yesus ketemu karo para sakabate, Panjenengane ngélingaké wong-wong mau marang pangandika kang wis Panjenengane wedharaké marang wong-wong mau sadurungé pejahé, yèn samubarang kabèh kudu katemtokaké kayadéné kang katulis ing angger-anggeré Musa, lan ing kitab-kitab para nabi, lan ing Jabur bab Panjenengané. ‘Banjur Panjenengane mbikak pangertèné wong-wong mau, supaya padha mangerti Kitab Suci, lan ngandika marang wong-wong mau, Mangkono wis katulis, lan mangkono uga Sang Kristus kedah nandhang sangsara, lan tangi saka ing antarané wong mati ing dina katelu: lan yèn pamratobat lan pangapuraning dosa kudu diwartakaké ing asmané marang sakehing bangsa, wiwit saka Yerusalem. Lan kowé iku para seksi tumrap prakara-prakara iki.’” The Desire of Ages, 804.

Ing wulan Juli taun 2023, swarané Yésus nggugah wong loro seksi kang wis mati lan wiwit mbukak pangerten para muridé bab sakabèhé prakara kang katulis ing angger-anggeré Musa (ing “pitung kaping”), para nabi (gambar kewan-kewané Nebukadnésar), lan Kitab Jabur (pengalamané Musa lan Sang Cempené Allah). Pakaryan piwulangé diwiwiti nalika wunguné saka pati, lan saya mundhak sajroné patang puluh dina candhaké. Iku diwiwiti kanthi panyuwuné supaya diparingi nedha.

Lan nalika wong-wong mau isih durung pracaya marga saka kabungahan, lan padha gumun, Panjenengane ngandika marang wong-wong mau: Apa ana panganan ana ing kene? Banjur wong-wong mau maringi Panjenengane sapotong iwak panggang lan sapérangan sarang madu. Panjenengane nampani iku, banjur nedha ana ing ngarsane wong-wong mau. Panjenengane banjur ngandika marang wong-wong mau: Iki tembung-tembung kang wus Dakucapake marang kowe nalika Aku isih ana bebarengan karo kowe, yaiku manawa samubarang kabèh kang katulisan ana ing angger-anggeré Musa, lan ana ing para nabi, lan ana ing kitab Masmur, bab Aku, iku kudu kalakon. Lukas 24:41-44.

Pandongga iku minangka pratandha dalan kang utama ing sajarah kang lumaku terus, lan sajarah wiwit saka wunguné Kristus nganti Panjenengané minggah patang puluh dina sawisé iku, nyésakaké sepuluh dina manèh (sepuluh iku sawijining ujian), tumuju Pentakosta, nalika Roh Suci bakal katètèsaké tanpa ukuran. Wunguné Panjenengané, minggahé Panjenengané, banjur tumedhaké Panjenengané manèh, nggambaraké 11 September 2001. Juli 2023 nggambaraké pungkasané patang puluh dina, lan sepuluh dina kang ngetutaké Juli 2023 nuntun menyang hukum Minggu kang bakal enggal rawuh. Ing mangsa pungkasan sepuluh dina iku, kasawijèn lan pandonga iku dadi pratandha dalan. Kasawijèn iku diwakili déning wangsit kapisané Ezekiel ing pasal telung puluh pitu, kang ndadèkaké balung-balung, otot-otot, lan daging padha nglumpuk dadi siji. Wangsit kapindhoné Ezekiel yaiku ambegan saka papat angin, lan ambegan iku pralambang pandonga. Ing sepuluh dina pungkasan iku, wong satus patang puluh papat éwu iku dipasèkké, kaya déné wis dilambangaké déning Lazarus.

“Iki dadi sebab tundhané Panjenengané nalika lunga menyang Betania. Mujijat kang paling luhur iki, yaiku mbangkitaké Lazarus, dimaksudaké kanggo maringi segel Allah marang pakaryan Panjenengané lan marang pengakuan Panjenengané babagan kaallahan-Nya.” *The Desire of Ages*, 529.

Ora mung para prawan wicaksana sing dimeterakaké sajroning mukjijat puncak iki, nanging para prawan bodho uga dimeterakaké ing sisih sing kliru saka prakara iki.

“Mukjijat puncakipun Kristus—wungunipun Lazarus—sampun ngukuhaken tekad para imam kanggé nyingkiraken Gusti Yesus lan pakaryan-pakaryanipun ingkang nggumunaken saking jagad, ingkang kanthi cepet ngremuk pangaribawanipun dhateng bangsa punika.” *Kisah Para Rasul*, 67.

Swara sing akeh ing sajarah panyegelané wong satus patang puluh papat èwu nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh iku minangka “baris demi baris,” swara-swara saka Sabda kenabiané Gusti Allah, lan swara-swara iku kumandhang ing mangsa nalika “kaleksanané saben sesanti” katindakake. Swara-swara iku kumandhang nalika meterai kapitu kabukak.

Lan nalika Panjenengané wus mbukak segel kang kapitu, ana kasepen ana ing swarga kira-kira salawasé satengah jam. Lan aku weruh pitu malaékat kang padha ngadeg ana ing ngarsané Allah; lan marang wong-wong mau diparingi pitu kalasangka. Lan ana malaékat liyané teka lan ngadeg ana ing misbyah, mawa pedupaan emas; lan marang dhèwèké diparingi menyan akèh, supaya dipasrahaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing misbyah emas kang ana ing ngarsaning dhampar. Lan kumeluné menyan, kang minggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah ana ing ngarsané Allah saka tangané malaékat mau. Lan malaékat mau njupuk pedupaan mau, ngebaki iku nganggo geni saka misbyah, banjur mbuwang iku menyang bumi: banjur ana swara-swara, gludhug, kilat, lan lindhu. *Wahyu* 8:1–5.

Pambukaning meterai kapitu njalari kasepen, awit mangsa iku nggambarake owah-owahaning dispensation, lan ing sawijining owah-owahan sajroning dispensation suci, tansah ana kasepen ing swarga, kaya kang kasaksèkaké déning salib nalika para malaékat mungkasi musik lan pamuji. Kasepen ing swarga iku uga kasaksèkaké déning paugeraning dina pangruwatan dosa, lan ing tanggal 22 Oktober 1844, Habakuk LORO, ayat RONGPULUH dhawuh supaya sakèhé bumi meneng.

“Aku wis diparingi pitedah bab katresnan Allah kang agung lan andhap-asor-Né nalika maringaké Putrané supaya séda, supaya manungsa bisa oleh pangapunten lan urip. Aku diparingi pitedah bab Adam lan Hawa, kang oleh hak istimewa nyawang kaendahan lan endahing Taman Éden lan diparengaké mangan saka sakèhé wit-witan ing taman iku kajaba siji. Nanging ula nggodha Hawa, lan Hawa nggodha bojoné, lan wong loro mau padha mangan saka wit kang dilarang iku. Wong loro mau nglanggar dhawuhé Allah lan dadi wong dosa. Pawarta iku sumebar ing swarga, lan saben clempung dadi meneng. Para malaekat padha susah lan wedi manawa Adam lan Hawa bakal nguluraké tangané manèh lan mangan saka wit panguripan lan dadi wong dosa kang ora kena mati. Nanging

Allah ngandika yèn Panjenengané bakal nundhung para pelanggar saka taman iku, lan kanthi para kerub lan pedhang murub bakal njaga dalan menyang wit panguripan, supaya manungsa ora bisa nyedhak marang wit iku lan mangan wohe, kang nglestarekaké kaanan tanpa pati.” Early Writings, 125.

Swarga meneng nalika manungsa dadi wong dosa, lan swarga meneng nalika getih Kristus kasirnakaké kanggo nebus wong-wong dosa, lan swarga meneng nalika karya paukumané Kristus wiwit lumaku ing pambusakaning dosa saka umaté.

“Pangantarané Kristus kanggo manungsa ana ing papan suci ing swarga iku padha wigatiné tumrap rancangan kawilujengan kaya patiné Panjenengané ana ing salib. Lumantar séda-Né Panjenengané miwiti pakaryan iku, sing sawisé wunguné Panjenengané banjur minggah kanggo ngrampungaké ana ing swarga.” The Great Controversy, 489.

Pakaryan pangadilan wiwit nalika tekane malaekat katelu ing taun 1844, nanging umat Allah milih mati ana ing ara-ara samun, tinimbang dadi satunggal langgeng karo kaallahan. Malaekat katelu rawuh maneh ing tanggal 11 September 2001 lan sapisan maneh ana kasepen ing swarga. Banjur Sanga singa saka taler Yehuda wiwit mbikak meterai kapitu, nalika para malaekat nyekseni tekane malaekat katelu menyang sajarahing generasi pungkasan.

Pitu malaékat paukuman padha ana ing kono, wus siyap miwiti pakaryané karusakan, nanging banjur padha dipangandikani, “Tahana, tahana, tahana, tahana,” nalika satus patang puluh papat èwu iku lagi dipasèkaké. Pandongan kaping pindhoné para setya dikirim menyang swarga, ka pralambangaké déning sepuluh dina sing ndhisiki Pentekosta lan diwiwiti sawisé patang puluh dina (lambang ara-ara samun), sing nggambarake telung dina setengah (lambang ara-ara samun) saka Wahyu pasal sewelas. Banjur saksi loro iku diparingi piwulang déning swara saka ara-ara samun yèn padha kudu nggenepi pandongan loro saka Daniel. Yaiku pandongan Daniel pasal loro, nalika Daniel lan telu wong pinilih padha ndedonga nyuwun pepadhang supaya mangerti impen rahasia Nebukadnésar bab reca kéwan-kéwan, lan pandongan Daniel ing pasal sanga, nalika Daniel ndedonga piyambakan, nggenepi sarat-sarat pandongan Imamat likur enem.

Pandonga korporat Daniel loro iku kanggo pepadhang ngenani sawijining rahasia sing kapendhem, kang kasamunyi ana ing sajroning garis njaba saka sajarah kenabian. Pandonga pribadi Daniel sanga iku kanggo sih-kawelasan ngenani sawijining kabutuhan ing batin. Nalika geni saka udan pungkasan wiwit tumiba ing taun 2001, ana akèh swara kang bisa dirungokake déning wong-wong sing mangertèni metodologi garis tumrap garis. Geni saka mesbèh sing lagi kacemplungaké menyang bumi iku, yaiku pekabaran kang ngasilaké pamisahan pungkasan antarane wong wicaksana lan wong bodho, lan nalika pekabaran iku terus ngrembaka sajroning sepuluh dina simbolis mau, pekabaran iku saya cetha lan saya cetha.

Pesen maujud iku yaiku krisis sing saya ngrembaka saka bilai katelu, kang ing Yézkiel pasal telung puluh pitu, mujudaké loro wangsit sing wiwitané ndadèkaké loro seksi mau padha nglumpuk dadi siji, lan sawisé kuwi ndadèkaké wong-wong mau jejeg minangka sawijining bala sing gagah prakosa. Sawisé iku, ing pasal telung puluh pitu, wong-wong mau digandhèng dadi siji tongkat, lan kasatunggalan sing dilambangaké déning kagandhèngan dadi siji tongkat iku nggambaraké panyawijining kaallahan karo kamanungsan, kang kalaksanaan ana ing gerakan-gerakan pungkasan saka panyegelan wong satus patang puluh papat ewu.

Ing sasi Juli 2023 pandonga-pandonga wiwit munggah, lan pandonga iku yaiku pandonga Daniel bab sanga lan bab loro. Banjur kaprungu swara-swara lan uga gludhug, lan banjur katon kilat-kilat. Kilat lan gludhug ngancani udan, becik ing alam kadonyan maupun ing ramalan. Udan iku wiwit tanggal 11 September 2001. Rujukan pisanan tumrap kilat lan gludhug ngenali prakara iku minangka sawijining pekabaran sing katetepake kanggo ngasilake rasa wedi marang Gusti Allah.

Lan tumeka ing dina katelu nalika éruk, ana gludhug lan kilat, sarta méga kenthel nutupi gunung iku, lan swaraning kalasangka banter banget; temah kabèh wong kang ana ing pakenan padha gumeter. Exodus 19:16.

Padhang kilat lan gludhug iku katut bebarengan karo “swaraning” slompret. Kabèh iku katut udan, lan nglambangaké lampah profètis kanggo nuntun umaté Allah.

Mendhung-mendhung nyiramakaké banyu; langit ngedalaké swara; panah-panah Paduka uga sumebar. Swaraning gludhug Paduka ana ing langit; kilat-kilat madhangi jagad; bumi gumeter lan gonjang-ganjing. Margi Paduka ana ing segara, lan dalan Paduka ana ing toya gedhé, lan tapak-tapak Paduka ora katitik. Paduka nuntun umat Paduka kaya wedhus gembel lumantar astané Musa lan Harun. Jabur 77:17–20.

Padhangé kilat lan gludhug iku swarané Gusti Allah, kang dumadi ing mangsa udan, lan sajroning wektu iku, Panjenengané ngetokaké angin-angin-Né (Islam iku angin wetan) saka panyarimpenan-Né.

Nalika Panjenengane nglairaké swarané, ana swaraning banyu akèh ing langit, lan Panjenengane ndadèkaké uap-uap munggah saka pucuking bumi; Panjenengane damel kilat-kilat bebarengan karo udan, lan ngedalaké angin saka pamuputing kagungané. Yeremia 10:13.

Allah ngucapaké swarané nalika Panjenengané sesambat kaya singa, lan minangka wangsulan pitu gludhug ngucapaké swarané, lan pitu gludhug mau nggambaraké tindak-tanduke Allah sajroning sajarah gerakan Millerite lan uga sajroning gerakan malaekat katelu, kang rawuh maneh ing tanggal 11 September 2001, nalika Panjenengané ngetokaké angin wétan saka pambulèn-pambulèné.

Panjenengané ndadèkaké uap-uap munggah saka pucuking bumi; Panjenengané ndadèkaké kilat-kilat kanggo udan; Panjenengané ngetokaké angin saka papan-papan

panyimpenané. Panjenengané sing nyabet anak-anak pambarep Mesir, becik saka manungsa utawa kéwan. Jabur 135:7, 8.

Panjenengané ngedalaké angin saka pamedharané, nalika anak mbarep ing Mesir dipatèni, lan Paskah nglambangaké salib, kang salajengipun nglambangaké rawuhipun malaékat katelu ing taun 1844, kang sabanjuré nglambangaké wangsulipun malaékat katelu ing dina angin wetan, tanggal 11 September 2001.

Nalika segel-segel dicopot saka kitab sing kasegel nganggo pitung segel, iku nggambarake pangrembakaning kayekten kanthi tumata lan saya maju. Panyopotan segel kapitu nggambarake mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat èwu. Nalika kitab sing kasegel nganggo pitung segel iku kawiwitan kasebut, ana kilat-kilat, gludhug-gludhug lan swara-swara, nanging ora ana lindhu.

Lan saka dhampar iku metu kilat-kilat lan gludhug-gludhug sarta swara-swara; lan ana pitung lampu geni murub ana ing ngarsane dhampar iku, yaiku pitung Rohing Allah. Wahyu 4:5.

Ing panyebutan kapisan bab swara-swara, kilat-kilat, lan gludhug-gludhug; udan dipralambangaké déning Roh Suci, kang yaiku pitu damar geni, nanging ora ana lindhu. Ing wektu pambusakané Meterai Kaping Pitu, lindhu saka angger-angger Minggu sing enggal bakal rawuh iku diidentifikasi. Pasal papat kitab Wahyu ngenali wiwitaning pambukaan kayektèn sing katindakaké déning Singa saka taler Yehuda, lan nalika mangsa panyegelan diidentifikasi, iku ngenali wiwitan lan pungkasaning mangsa iku.

Wiwitaning jaman saiki yaiku nalika malaékat tumurun kanggo madhangi bumi kanthi kamulyanipun ing tanggal 11 September 2001, banjur ing Yesaya nem kita dipunmangertosi bilih pesen ingkang dipunlambangakén déning “swanten, kilat, gludhug, angin lan udan” ingkang pungkasanipun dumugi ing hukum Minggu, kedah dipunwartakakén dhateng satunggaling bangsa ingkang nyumurupi, nanging boten saged nyandhak tegesipun kilat-kilat punika, lan sanadyan sami mireng, nanging boten saged mangretosi swanten-swanten lan gludhug-gludhug punika, ngantos sami kapareng ing lindhu ageng. Jaman panyegelanipun satus patang dasa sekawan èwu punika inggih jaman nalika akibat saking saben wahyu kalampahan.

Sajarah iku ngasilaké lan ngetokaké loro golongan para panyembah. Golongan kang siji ngakoni udan iku, mulané padha nampani, awit padha bisa ndeleng kilat, lan krungu swara-swara, gludhug lan angin. Ing pungkasaning mangsa panyegelan, gempa bumi gedhé saka undhang-undhang Minggu kang enggal teka, banjur miwiti paukuman-paukuman eksekutifing Allah.

Lan padalemané Allah kabukak ana ing swarga, lan ing padalemané katon pethi prejanjiané Panjenengané; lan ana kilat-kilat, lan swara-swara, lan gludhug-gludhug, lan lindhu, sarta udan ès gedhé. Wahyu 11:19.

Nalika lindhu gedhé mau, “kilat-kilat, swara-swara, lan gludhug-gludhug,” kalebu uga “udan ès.” “Udan ès” iku nggambarake paukuman-paukuman sing wiwit katibakaké déning pitu malaékat sing wus padha nyawisaké kanggo nindakaké iku ing wiwitaning mangsa panyegelan, nalika segel kapitu lagi kabukak, padha kaya nalika para malaékat mau ngentèni malaékat supaya lumaku ngliwati Yérusalèm lan maringi tandha marang wong-wong sing sesambat lan nangis marga saka sakehing piala nistha sing katindakaké ana ing nagara (jaba), lan ana ing pasamuwan (jero).

“Wêdhi ès,” punika nandhani mangsaning paukuman-paukuman karusakan saking Allah, ingkang dados mangsa sih-rahmat tumrap wedhus-wedhus Allah sanèsipun, ingkang nalika punika sami kawilujengaken medal saking Babil, lan manawi ingkang pungkasan saking golongan ageng punika sampun gabung kaliyan wedhus-wedhus Allah, wekdal cobaning manungsa katutup kanthi sampurna.

Malaékat kapitu banjur nyuntakaké bokalé menyang ing awang-awang; lan ana swara gedhé metu saka Pedalemané Swarga, saka dhampar, ngandika: “Wis kalakon.” Lan ana swara-swara, lan gludhug-gludhug, lan kilat-kilat; sarta ana lindhu gedhé, kaya kang durung tau ana wiwit manungsa dumunung ana ing bumi, lindhu kang mangkono rosa lan gedhéné. Lan kutha gedhé iku kabelah dadi telung pérangan, lan kutha-kuthané para bangsa padha rubuh; lan Babil gedhé kaélingaké ana ing ngarsané Allah, supaya diparingi tuwung anggur saka bebenduné kang nggegirisi. Wahyu 16:17–19.

Para maos ingkang kinurmatan: Menapa panjenengan saged mireng swanten lan gludhug punika? Menapa panjenengan saged ningali kilat? Menapa panjenengan saged ngraosaken angin? Boten dangu malih panjenengan badhe mireng swanten para prawan bodho ingkang nyuwun lenga.

Kita badhé nerusaké pasinaon punika wonten ing artikel salajengipun.

Aku padha ngarep-arep tentrem, nanging ora ana kabecikan kang teka; lan wektu kasehatan, lah jebul ana kasusahan! Swara ngoroké jaran-jarané krungu saka Dan; saindhenging tanah gumeter merga swarané ringkik para kang gagah; awit wong-wong mau wis teka, lan wis nguntal tanah iki, lan sakèhé kang ana ing jeroné; kutha, lan para kang manggon ana ing jeroné. Awit, lah, Aku bakal ngutus ula, basilisk, ana ing antaramu, kang ora bisa dijinakké, lan bakal nyokot kowé, mangkono pangandikané Pangéran. Nalika aku arep nglipur awakku marga saka kasusahan, atiku dadi semplah ana ing batinku. Lah swarané panguwuhing putri bangsaku merga saka wong-wong kang manggon ana ing nagara kang adoh: Apa dudu Pangéran ana ing Sion? apa ratuné ora ana ing tengahé? Yagéné padha njalari Aku nepsu srana reca-reca pahatané, lan srana kasia-sian kang asing? Mangsa panèn wis kliwat, mangsa panas wis rampung, lan kita durung kapitulungan. Merga saka cilakané putri bangsaku aku dadi cilaka; aku dadi ireng; kagèt kang banget wis nyekel aku. Apa ing Gilead ora ana balsam? apa ing kana ora ana tabib? yagéné banjur kasehatané putri bangsaku ora pulih? Yeremia 8:15–22.